4. Ako društvo za osiguranje nema predstavnika u Portugalu, protiv koga treba podnijeti tužbu kako bi se ishodila potpuna naknada štete, u slučaju postojanja police osiguranja od neograničene građanskopravne odgovornosti?

([1]) Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL 2009., L 263, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.)

Žalba koju su 14. veljače 2017. podnijeli TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-177/13: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV/Komisija

(Predmet C-82/17 P)

(2017/C 129/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV (zastupnici: K. Smith QC, J. Stevenson, *Barrister*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Europska agencija za sigurnost hrane, Monsanto Europe, Monsanto Company

Zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

— ukine točke 1. i 2. izreke presude Općeg suda;

— preinači presudu tako da poništi Komisijine odluke na način na koji je to zatraženo pred Općim sudom ili, podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje, ovisno o tome koji se žalbeni razlog ili više njih prihvate;

— naloži Komisiji snošenje žaliteljevih troškova; i

— odredi svaku drugu mjeru koju smatra prikladnom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji pozivaju Sud da ukine presudu Općeg suda Europske unije od 15. prosinca 2016., Testbiotech i dr./Komisija (T-177/13, ECLI:EU:T:2016:736) (u daljnjem tekstu: presuda) dostavljenu žaliteljima 19. prosinca 2016. U presudi je Opći sud odbio žaliteljevu tužbu za poništenje triju suštinski jednakih odluka Europske komisije upućenih žaliteljima. U tim je odlukama u stvari utvrđeno da nisu bile osnovane njihove pritužbe na Odluku 2012/347 ([1]) kojom se Monsantu Europe SA daje odobrenje za stavljanje na tržište, u skladu s Uredbom 1829/2003 ([2]) o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje (u daljnjem tekstu: Uredba o GMO-u), za njegovu genetski modificiranu soju (u daljnjem tekstu: soja). U daljnjem će se na te odluke upućivati kao na „Komisijine odluke".

Ukratko, time što je odbio žaliteljeve argumente protiv Komisijinih odluka, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava tako što je:

a) proglasio nedopuštenima određene dijelove žaliteljevih tužbi za poništenje iz razloga što zahtjevi za preispitivanje podneseni u skladu s člankom 10. Aarhuške uredbe ([3]) nisu sadržavali sve precizne detalje ili razloge istaknute u prilog osnovanosti tužbenih razloga pred Općim sudom i/ili zato što druge postupovne pretpostavke nisu bile ispunjene;

b) primijenio pogrešan i nemoguć teret dokaza za nevladine organizacije (u daljnjem tekstu: NGO) koje u interesu zaštite okoliša podnose pravna sredstva na temelju članaka 10. i 12. Aarhuške uredbe;

c) propustio prepoznati da su Smjernice koje je EFSA izdala u skladu sa svojim pravnim obvezama stvorile legitimna očekivanja da će se postupati u skladu s njima;

d) utvrdio da nije bilo potrebno uskladiti se s procjenom sigurnosti u dva stadija koju zahtijeva Uredba o GMO-u (i EFSA-ine smjernice). Umjesto toga, samo prvi stadij, odnosno usporedba genetski modificiranog usjeva s usporedivim usjevima, mogao je biti (i bio je u ovom slučaju) dovoljan za ispunjenje obveza propisanih Uredbom o GMO-u;

e) oslanjajući se na Uredbu (EZ) br. 396/2005 ([4]) (u daljnjem tekstu: Uredba o pesticidima) odbio određene elemente žaliteljevih prigovora u vezi s nepostojanjem prikladne istrage o potencijalnoj toksičnosti soje i nadziranja njezina utjecaja nakon odobrenja.

([1]) Provedbena odluka Komisije od 28. lipnja 2012. o odobravanju stavljanja na tržište proizvoda koji sadržavaju genetski modificiranu soju MON 87701 x MON 89788 (MON-87701-2 x MON-89788-1), sastoje se od nje ili su proizvedeni od nje na temelju Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1829/2003 [neslužbeni prijevod] (SL 2012., L 171, str.. 13.)

([2]) Uredba (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje (SL 2003., L 268, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 167.)

([3]) Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

([4]) Uredba (EZ) br. 396/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. veljače 2005. o maksimalnim razinama ostataka pesticida u ili na hrani i hrani za životinje biljnog i životinjskog podrijetla i o izmjeni Direktive Vijeća 91/414/EEZ (SL 2005., L 70, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svetak 1., str. 129.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. veljače 2017. uputio Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Ujedinjena Kraljevina) – Secretary of State for the Home Department protiv Rozanne Banger

(Predmet C-89/17)

(2017/C 129/09)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Secretary of State for the Home Department

Tuženik: Rozanne Banger

Prethodna pitanja

1. Primjenjuju li se načela iz odluke u predmetu Immigration Appeal Tribunal i Surinder Singh, *ex parte* Secretary of State for the Home Department (C-370/90) [1992.] na način da od države članice zahtijevaju da izda dozvolu boravka ili, podredno, omogući njezino pribavljanje osobi koja nije građanin Unije i nevjenčani je partner građaninu Unije koji se, ostvarivši svoje pravo na temelju Ugovora na slobodno kretanje radi zaposlenja u drugoj državi članici, vrati zajedno s takvim partnerom u državu članicu svojeg državljanstva?